

Alexandru, a lui Cesare, a lui Michaiu Bravulu, a lui Stefanu cellu mare si a tuturilor victoriilor lor.

Î. Pentru ce acésta ?

R. Pentru că faptele ce privescū pe Iisus-Christos suntū fapte eclatante și publice, lesne de arétatū prin istoriă.

Î. Prin care alte probe se póte stabili veritatea și autenticitatea cărților sante ale Nuoului Testamentū ?

R. 1° Prin credința publică și consimțimētulū Bisericii chreștine, care, mai multū de 1800 de ani, priimesce și reveră aceste cărți ca coprinđetóre de cuvēntulū lui Dumneđu.

2° Prin mărturia Ereticilorū, a Ebreilorū și Păgānilorū cari aū vorbitū de aceste cărți, și pe a căroră doctrină aū combătut-o, făr'a nega autenticitatea lorū.

3° Prin imposibilitatea că aceste cărți să se fi inventatū, din cauza marelui publicității a faptelorū ce le coprinde.

4° În fine, pentru că Apostolii cari le-aū scrisū n'aū pututū fi nici încelați nici încelători.

Î. Pentru ce Apostolii n'aū pututū fi încelați ?

R. Pentru că ei spuneau fapte publice și simțibile, întimplate în presința lorū ; și pentru care era de ajunsū a se întrebuinta chiarū cu simțurile lorū.

Î. Pentru ce n'aū pututū fi ei încelători ?

R. Pentru că chiarū natura faptelorū pe care ei le reportaū suntū fapte eclatante și publice, operate în vederea Ierusalimului și a tótă Judeea, a căroră memoriă era de curindū, și pentru care ei suferéu turmente crude, tem-